

τάξη

**20
22**

ΛΥΚΕΙΟ ΦΙΛΟΘΕΗΣ

11 Σεπτεμβρίου 2019....ένας ένας από εσάς και μία μία από εσάς περνάτε την αυλόπορτα του σχολείου και μπαίνετε στο κυρίως κτήριο ακούγοντας καλώς τον Γιώργο, τον Βασίλη, τον Μάριο, τον Αλέξη, τον Αντώνη .... καλώς την Κωνσταντίνα, την Αγγελική, την Μαρία, την Δανάη, την .....

30 Ιουνίου 2022 ήρθε η ώρα για να ακούσετε γεια και χαρά καλή τύχη Γιώργο, Βασίλη, ... Κωνσταντίνα, Αγγελική, ...

Πέρασαν τρία χρόνια. Τον περισσότερο καιρό αυτών των τριών ετών είσαστε μακριά από το φυσικό χώρο του σχολείου λόγω της πανδημίας αλλά και όταν επιστρέψαμε σχολείο, επικοινωνούσαμε φορώντας μάσκες. Μας έλειψε η άμεση επαφή, η επικοινωνία με τις εκφράσεις του προσώπου.

Αγαπητέ μου μαθητή και αγαπητή μου μαθήτρια της τάξης του 2022 «σας εύχομαι αρκετά! Δηλαδή σας εύχομαι μια ζωή γεμάτη, με πολλά, καλά πράγματα. «Σου εύχομαι αρκετόν ήλιο, για να κρατήσει την συμπεριφορά σου, πάντα, φωτεινή. Σου εύχομαι αρκετή βροχή, για να εκτιμήσεις τον ήλιο περισσότερο. Σου εύχομαι αρκετή ευτυχία, για να κρατήσει το πνεύμα σου ζωντανό. Σου εύχομαι δυσκολίες, έτσι ώστε οι μικρότερες χαρές, στη ζωή σου, να μοιάζουν μεγαλύτερες. Σου εύχομαι αρκετά κέρδη, για να ικανοποιήσεις τα θέλω σου. Σου εύχομαι αρκετές απώλειες, για να εκτιμήσεις όλα αυτά που έχεις. Σου εύχομαι αρκετούς αποχαιρετισμούς, για να ξεπεράσεις και τους δύσκολους που θα έρθουν στη ζωή σου. Σου εύχομαι να κάνεις αρκετά όνειρα γιατί η ζωή σταματά όταν σταματάς να ονειρεύεσαι, σου εύχομαι αφορμές πίστης σε εσένα και σε Εκείνον γιατί η ελπί δα τελειώνει όταν σταματάς να πιστεύεις, σου εύχομαι να μάθεις να νοιάζεσαι γιατί η αγάπη τελειώνει όταν σταματάς να νοιάζεσαι και σου εύχομαι πάντα να μοιράζεσαι γιατί η φιλία τελειώνει όταν σταματάς να μοιράζεσαι».

Όπου και αν βρεθείς ό,τι και να κάνεις να θυμάσαι να κερνάς τον εαυτό σου αλλά και τους διπλανούς σου χαμόγελα, εκτίμηση και μπράβο.

**Δρ. Ματζάκος Πέτρος
Δυτής Λυκείου Φιλοθέης**

Αγαπητοί Απόφοιτοι,

Είναι χαρά και τιμή μου να αποχαιρετώ εσάς τους 72 μαθητές, που όχι μόνο παίρνετε το απολυτήριο, άλλα ένας – ένας ξεχωριστά και όλοι μαζί ως ομάδα, διακριθήκατε, αφήσατε το αποτύπωμά σας ανεξίτηλο στο σχολείο και πετύχατε τους στόχους μίας dream team.

Είστε εσείς που λάβατε την «Εθνική Ετικέτα Ποιότητας Ρομποτικής», είστε εσείς που διακριθήκατε με τις εργασίες σας στις «Έξυπνες Πόλεις του Μέλλοντος» στο Παναρσακιακό Συνέδριο και είστε εσείς που με την καινοτόμο και πρωτοποριακή σας ιδέα για το οικολογικό παγκάκι λάβατε το πρώτο βραβείο με την ομάδα σας R.A.I.S.E., στον 1ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Επιχειρηματικότητας Νέων με προσανατολισμό την αειφορία.

Ελπίζω και εύχομαι να ακολουθήσετε τον δρόμο της προόδου, της φωτισης και των επιτευγμάτων όπως ήδη κατορθώσατε μέχρι σήμερα. Προχωρήστε με ήθος και αξίες για να κατακτήσετε τα όνειρά σας. Να αγωνιστείτε για έναν κόσμο δικαιότερο και αγνότερο και να γίνετε παράδειγμα προς μίμηση για όλους τους συνομήλικους σας στην Ελλάδα.

Σας συγχαίρω γιατί διανύσατε δύσκολες χρονιές λόγω πανδημίας, με πολλές διακοπές στη φοίτηση σας και μέσα από αυτές τις πρωτόγνωρες συνθήκες καταφέρατε όχι μόνο να φτάσετε στο απολυτήριο μετ' επαίνων αλλά και με διακρίσεις σε Πανελλήνιο επίπεδο.

Δίπλα σας καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών σας, στάθηκαν οι αγαπημένοι σας καθηγητές, τους οποίους με θέρμη χειροκροτώ, γιατί σας προσέφεραν όλα τα εφόδια γνώσεων, δεξιοτήτων, αρχών και αξιών, καθώς και οι γονείς σας, οι αφανείς ήρωες, που μαζί με τους παππούδες και τις γιαγιάδες, ενθάρρυναν και στήριζαν κάθε σας βήμα.

Είμαι περήφανος για τα επιτεύγματά σας και θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι ο δυναμισμός, η αφοσίωση και η συνέπεια που επιδείξατε είναι το καλύτερο ξεκίνημα της ζωής σας.

Αποχαιρετάτε ένα σχολείο που σας έδωσε τα θεμέλια για να κάνετε άλματα στη ζωή. Θέλω να σας ευχηθώ μέσα από την καρδιά μου, καλή δύναμη και καλή σταδιοδρομία. Να συνεχίσετε με την ίδια όρεξη, υπομονή και επιμονή για να πετύχετε και να είστε πάντα ευτυχισμένοι.

Δημήτρης Γαλάνης
Δήμαρχος Φιλοθέης Ψυχικού

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

Ματζάκος Πέτρος - Διευθυντής
Μαλέσκου Αγγελική - Υποδ/ντρια

Βαρζελώτης Αθηνόδωρος

Βασιλοπούλου Ελένη

Γκουνέλα Αναστασία

Γούλας Σταύρος

Δημοπούλου Αικατερίνη

Ευαγγελινός Κωνσταντίνος

Ζωγραφάκη Χαρίκλεια

Ιωαννίδης Αντώνιος

Κάντζιου Μαριτίνα

Καραϊσκου Ελισάβετ

Καρατσάλου Νίκη

Κατσόγιαννου Ευαγγελία

Κόρακας Γεώργιος

Μεϊντάνης Ευστάθιος

Μινέτα Μαρία

Μουλάς Δημήτριος

Μπασμπαλέρης Βάιος

Μπετιχαβά Αθανασία

Παπαναγιώτου Βιργινία

Παπανικολάου Βασίλειος

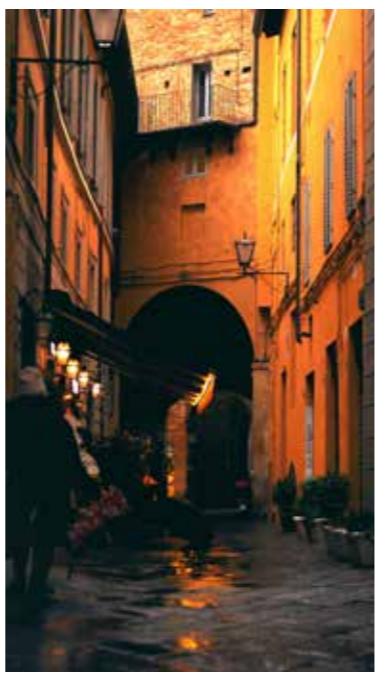
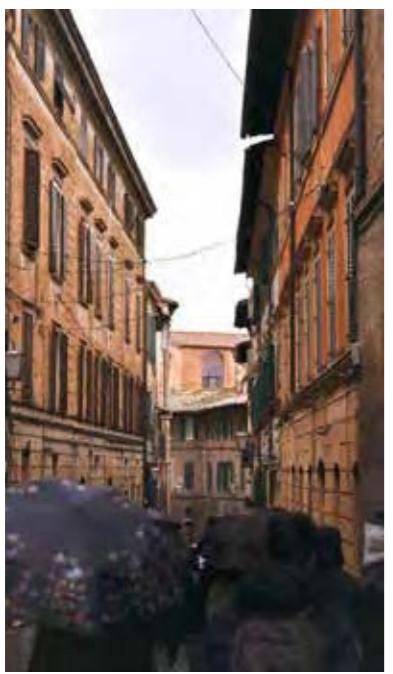
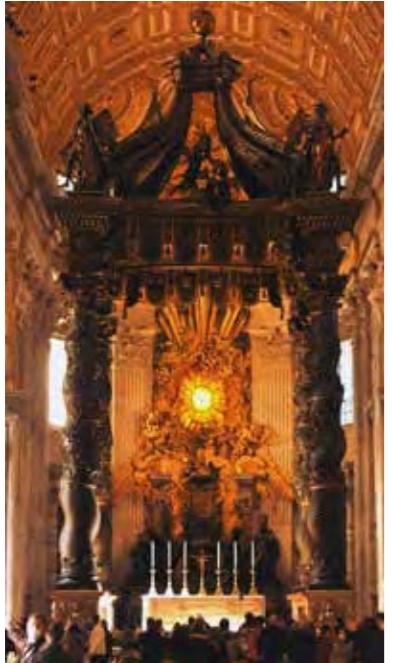
Τόλιας Ηλίας

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

κ Σταύρος Κατραντζής - Φύλακας
κα Αγγελική Βλασοπούλου Κροντηρά - Καθαριότητα
κα Φωτεινή Χούτα - Κυλικείο

Αξιότιμε κ. Ματζάκο,
Αγαπητοί μου καθηγητές,
Φίλες και φίλοι,

Μία όμορφη χρονιά έφτασε στο τέλος της. Η τελευταία μας μαθητική χρόνια υπήρξε γεμάτη εκπλήξεις και εντάσεις. Ένα σημαντικό κομμάτι της ζωής μας έκλεισε ανοίγοντας το δρόμο για κάτι καινούργιο και πρωτόγνωρο που παρόλα αυτά ανυπομονούμε να γνωρίσουμε.

Κατά τη διάρκεια των τριών χρονών του λυκείου δεθήκαμε μεταξύ μας και δημιουργήσαμε αναμνήσεις που θα μας συντροφεύουν για πάντα.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον λυκειάρχη μας, κύριο Πέτρο Ματζάκο που πάντα ήταν δίπλα μας στηρίζοντάς μας. Δεν θα ξεχάσω την πρώτη ημέρα στο σχολείο που μας υποδέχθηκε με τα μικρά μας ονόματα. Από τότε συνειδητοποίησα πως θα ήταν ένας άνθρωπος ξεχωριστός αποτελώντας ορόσημο σε όλα τα λυκειακά μας χρόνια.

Πέρα από την συμβολή του κ. Ματζάκου κομβικό ρόλο διαδραμάτισαν και οι καθηγητές μας τόσο στην μετάδοση των γνώσεων τους όσο και στην διαμόρφωση των προσωπικοτήτων μας. Στάθηκαν δίπλα μας στις ανησυχίες που είχαμε, ιδιαίτερα αυτή τη χρονιά η οποία για πολλούς θα καθορίσει τη ζωή μας.

Κλείνοντας, εύχομαι σε όλους να πραγματοποιήσετε τα όνειρά σας και τους στόχους σας, αρχίζοντας με τις πανελλαδικές εξετάσεις για την είσοδο μας στο πανεπιστήμιο.

**Ανδρέας Γιαννικόπουλος
Πρόεδρος του 15μελούς**

Г1

ΑΓΓΕΛΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ-ΜΙΧΑΗΛ

Είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος που γνώρισα το δίδυμο Μεϊντάνης Μπασμπαλέρης, είναι οι καλύτεροι καθηγητές που θα μπορούσα να έχω καθώς το αστείρευτο χιούμορ τους μου έχει χαραχθεί στην μνήμη. Επίσης στο λύκειο γνώρισα τους καλούς μου φίλους Γιάννη και Τάσο. **Κωνσταντίνος**

Άρτεμις

ΑΝΔΡΕΟΥ - ΡΙΒΕΡΟ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ - ΑΡΤΕΜΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

Τίτλοι τέλους, λοιπόν, για τη σχολική μας βιογραφία! Ένα έργο που κράτησε πολλές σεζόν με πρωταγωνιστές εμάς. Δεν ξέρω τι θα μου λείψει περισσότερο... Ο καιρός θα δειξει!. Εύχομαι σε όλους μας, και στον καθένα χωριστά, να αλλάξουμε το αύριο πιο γρήγορα απ' ότι αυτό θα αλλάξει εμάς. Καλή συνέχεια σε όλους! **Κατερίνα**

Γιώτα

ΑΝΔΡΙΑ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ

ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Η ανησυχία μου για το λύκειο έφυγε πάρα πολύ γρήγορα όταν βρέθηκα σε αυτό το χώρο. Πολλές είναι οι ξεχωριστές αναμνήσεις που έχω από αυτό το σχολείο αλλά δεν ξέρω ποιές να πρωτοπώ: Τα κλειδιά του κ.Ματζάκου που προμήνυαν τον φόβο και τον τρόμο; Το πως έπρηζα τον Θωμόπουλο ότι θέλω να πάω Ικαρία, ή τα καταπληκτικά κουστούμια του κυρίου δόκτορα Μεϊντάνη στις Αποκριές; Είναι πολλά. Στο μεγαλύτερο βαθμό αυτό που το έκανε πιο ξεχωριστό είναι τα άτομα μέσα σε αυτό. Οι φίλοι και τα άτομα που έγιναν φίλοι μου στην πορεία, με κάνουν να νιώθω πολύ ευγνώμων που βρέθηκα κοντά τους, ποσό μάλλον οι συμμαθητές μου στην θεωρητική κατεύθυνση, οι οποίοι με έκαναν να νιώθω ότι είμαι σε ένα από τα καλυτέρα τμήματα από τα οποία έχω περάσει.

Το αποκορύφωμα μας όμως ήταν η πενθήμερη εκδρομή στην Ιταλία, όπου βρέθηκα εκεί 36 ώρες άγρυπνος και φοβόμουν ότι αυτή η εκδρομή δεν θα μου ήταν τόσο ευχάριστη. Μόλις αρχίσαμε τις επισκέψεις στα αξιοθέατα και ζούσαμε καταστάσεις με τους φίλους μου και τους καθηγητές, άλλαξα αμέσως διάθεση και κατάλαβα ότι ανησυχούσα άδικα. Γελάω ακόμη όταν σκέφτομαι το πως δεν με αφήναν οι φίλοι μου, ο Μανώλης και ο Άγγελος, να κοιμηθώ χτυπώντας με με μαξιλάρια, ή, όταν την πρώτη μέρα που φτάσαμε και καθίσαμε να φάμε στην Σιένα, μας ήρθε ταμπλάς με τα 100 ευρώ λογαριασμό και μας έκαστε η πίτσα στο στομάχι. Ποτέ δεν θα ξεχάσω όμως τότε που εγώ και η Ζέτα καθόμασταν στην Φοντάνα ντι Τρέβι και παρακολουθούσαμε τότε αγώνα της Φόρμουλα 1. Από την άλλη, οι καθηγητές μου αποτέλεσαν ακόμα μια ευχάριστη έκπληξη για εμένα, καθώς ήταν όλοι τους συμμαθητικοί, ευχάριστοι και είχαν πάντα την πρόθεση να σταθούν στο πλευρό του μαθητή ο καθένας με τον δικό του τρόπο.

Εύχομαι στους φίλους μου και στους συμμαθητές μου μια επιτυχημένη πορεία στην ζωή τους καθώς και στους καθηγητές μου να είναι πάντα άξιοι και να συνεχίσουν να δίνουν χαρά, ελπίδα και γνώσεις που έδωσαν σε εμένα. Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κύριο Ματζάκο ο οποίος αποτελεί πρότυπο εκπαιδευτικού-λυκειάρχη, αλλά περισσότερο ανθρώπου, καθώς πάντα έκανε ότι καλύτερο για τους μαθητές του και είμαι ευγνώμων για αυτό. **Γιάννης**

Ένας άλλος κύκλος της ζωής μας φτάνει στο τέλος του. Ο κύκλος του λυκείου. Μπορεί αυτά τα χρόνια να ήταν μόνο τρία, όμως ήταν χρόνια γεμάτα αναμνήσεις οι οποίες είναι πιθανό να μας συνοδεύουν σε όλη μας τη ζωή. Πολλές αναμνήσεις, καλές ή κακές, αστείες, λυπητερές...κάθε είδους. Πώς πέρασε έτσι ο καιρός, πόσα συνέβησαν αλλά και πόσο αλλάξαμε; Σε περίοδο τριών χρόνων νιώσαμε ενθουσιασμό για τον ερχομό μας στο λύκειο αλλά και ανησυχία για την καινούρια καθημερινότητα. Νιώσαμε ανεμελιά, βρήκαμε ή και δεν βρήκαμε την κλίση μας, νιώσαμε έλξη για ένα αγόρι ή ένα κορίτσι, περάσαμε ολόκληρη πανδημία...ποιός να το περίμενε! Όσο για την τηλεδιάσκεψη τι να πει κανείς!

-Αιμιλία είσαι μέσα;

-Ναι, κυρία σας ακούω (είπα καθώς ήμουν χωμένη στο πάπλωμά μου με την τσίμπλα στο μάτι).

Εντάξει πάντως πολύ κούρασε και αυτός ο covid, δηλαδή φτάνει πια...

Φυσικά κάναμε και κοπάνες (αρκετές κιόλας και όλες καταστροφικές! Μια φορά να πάμε για ένα καφέ και να μην φέρουμε τον χαμό δεν έχει υπάρξει! Καφέδες στο πάτωμα διακοσμητικά στο πάτωμα... ξέρετε μερικοί υπαίτιοι τι εννοώ). Καταφέραμε να πρήξουμε και τους καθηγητές μας ("καλύτερα να κάνεις μάθημα σε κοιμητήριο παρά στο ΓΘ1", ξέρετε εσείς) και τον διευθυντή μας. Τον υπέροχο κύριο Ματζάκο. Ε, μάθαμε και λίγο φυσική, μαθηματικά, ιστορία ... και στη συνέχεια οι περισσότεροι από εμάς αγχωθήκαμε και για τις πανελλήνιες! Αχ αυτές οι πανελλήνιες, την ζωή μου/μας έφαγαν! Να δείτε που τελικά τόσο άγχος μάλλον χαμένο θα πήγε, διότι είμαι σίγουρη πως όλοι θα πετύχουμε αυτά που θέλουμε στη ζωή μας. Το σίγουρο πάντως είναι πως δεν πρέπει και δεν θα σταματήσουμε να προσπαθούμε για αυτά που ονειρεύουμαστε.

Κάπως έτσι ήταν λοιπόν το λύκειο, γεμάτο ζωντάνια. Γεμάτο ανθρώπους που έκαναν την ζωή μου και την καθημερινότητα μου λίγο καλύτερη με τον έναν ή τον άλλον τρόπο.

Θέλω λοιπόν να ευχαριστήσω όλους εσάς, τους καθηγητές, τον διευθυντή μας (για πάντα θα έχω την απορία πως καταφέρνατε να μαθαίνετε τα πάντα και να καταλαβαίνετε τα πάντα κύριε Ματζάκο) που νοιαζόσασταν τόσο για εμένα, για όλους εμάς και που με βοηθήσατε να εξελιχθώ.

Όσον αφορά τους συμμαθητές μου, ίσως να μην είχα με όλους εσάς στενή επαφή, αλλά να ξέρετε σας εκτιμώ, είστε όλοι μοναδικοί χαρακτήρες και να συνεχίσετε να είστε.

Παρόλα αυτά, μία βερυ βερυ σπέσιαλ αφιέρωση στην Δανάη, την Ελεάννα, τον Αντωνάκη, την Αναστασία, τον Μιχαλίτση, τον Σύρο, τον Βαγγέλη, τον Μανώλη. Σας ευχαριστώ που χαρίσατε τόσο μα τόσο πολύ γέλιο στην καθημερινότητα μου και που ήσασταν εκεί. Είστε όλοι σας πολύ ξεχωριστά άτομα. (Δεν σας ευχαριστώ καθόλου για τις απουσίες στις οποίες συμβάλλατε να μαζέψω).

Σας αγαπάω όλους πολύ και σας εύχομαι να ονειρεύεστε, να αγαπάτε και να έχετε γύρω σας ανθρώπους που σας αγαπάνε. **Αιμιλία**

ΑΣΠΡΟΥΛΑΚΗ ΑΙΜΙΛΙΑ

ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ ΕΛΕΝΗ

Η αλήθεια είναι πως δεν έχω συνειδητοποιήσει ότι φτάσαμε στο τέλος. Πριν μπω στο λύκειο θεωρούσα πως δεν θα αλλάξουν πολλά. Τελικά έκανα λάθος. Η δικιά μου η γενιά πάντως σίγουρα άλλαξε. Για να λέμε και την αλήθεια, δε ζήσαμε το πραγματικό λύκειο και αυτό εξαιτίας της πανδημίας. Άλλα μέσω αυτής θεωρώ ότι μάθαμε πολλά πράγματα. Εγώ προσωπικά άλλαξα πολύ σαν χαρακτήρας, κατάλαβα τι πραγματικά έχει σημασία και τι όχι, ποιοι φίλοι είναι δίπλα μου και ποιοι όχι και ποιοι θέλω να είναι. Το λύκειο είναι ένας μαγικός δρόμος τον οποίο όλοι οι άνθρωποι θα διαβούν κάποια στιγμή. Εγώ είμαι παραπάνω από ευγνώμων που τον διέσχισα, καθώς γνώρισα παιδιά τα οποία θέλω και ελπίζω να 'ναι δίπλα μου και στα χρόνια που έρχονται. Γνώρισα καθηγητές και ανθρώπους που με βοήθησαν να ανέβω ψηλά και να εξελιχθώ σαν Έλενα. Και πάνω από όλα κατάλαβα τον χαρακτήρα μου, τι δρόμο θέλω να ακολουθήσω στη ζωή μου και πόσο όμορφη είναι η ζωή όταν έχεις όνειρα και στόχους. Εύχομαι καθένας από εμάς να κάνει τα όνειρά του πραγματικότητα και σε μερικά χρόνια να διαβάζουμε αυτά τα κείμενα και να νιώθουμε περήφανοι που πετύχαμε τους στόχους μας!! **Έλενα**

ΒΛΑΜΗΣ ΛΟΥΚΑΣ

Τα τρία τελευταία χρόνια ήταν πραγματικά τα πιο ωραία χρόνια του σχολείου, αν εξαιρέσεις την τελευταία χρόνια που ήταν μόνο διάβασμα καθώς και την αναστάτωση της πανδημίας.

Γνώρισα πολλούς νέους φίλους και φίλες, όλους τους καθηγητές και τον διευθυντή. Οι καθηγητές ήταν βοηθητικοί αλλά και φιλικοί όποτε χρειαζόταν. Παρόλη την κατάσταση με την πανδημία καταφέραμε στη Γ' Λυκείου να πάμε εκδρομή στην Ιταλία - Ρώμη. Ήταν φανταστικά!

Είναι σίγουρο πως το σχολείο θα μου λείψει. **Λουκάς**

ΒΑΦΙΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞΙΟΣ

Αυτά τα τρία χρόνια πέρασαν αρκετά γρήγορα. Αυτό δε σημαίνει όμως ότι δεν απέκτησα μαζί με τους συμμαθητές μου αξέχαστες στιγμές. Στιγμές που σίγουρα θα τις θυμάμαι για όλη μου τη ζωή. Σε αυτά τα τρία χρόνια είχαμε την ευκαιρία να μάθουμε πολλά ενδιαφέροντα πράγματα από τους πολύ καλούς καθηγητές μας.
Τέλος θα ήθελα να ευχηθώ σε όλους τους συμμαθητές μου να καταφέρουν κάθε στόχο που έχουν στη ζωή τους. **Αλέξης**

ΒΟΥΛΤΣΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Από αυτό το σχολείο έχω πολλές αναμνήσεις. Ήρθα στην Α' Λυκείου γνωρίζοντας μόνο 1 παιδί, ο οποίος μετά από ένα μήνα έφυγε και έτσι έμεινα χωρίς να γνωρίζω κανέναν. Όμως τα παιδιά ήταν πολύ καλά, ήρθαν, γνωριστήκαμε και έκανα πολλούς φίλους, περάσαμε πολύ καλά αυτές τις 3 τάξεις, δεν καταλάβαμε πότε πέρασαν. Δεν είχα θέμα με κανέναν και με υποδέχτηκαν λες και με ήξεραν χρόνια ενώ ουσιαστικά με ήξεραν λίγο διάστημα. Με πολλά από τα παιδιά θα κρατήσω επαφές καθώς γίναμε φίλοι. Δε θα το ξεχάσω ποτέ αυτό το σχολείο γιατί έχει κάποιους εξαιρετικούς καθηγητές οι οποίοι μας βοήθησαν πολύ και θα περνάω συχνά γιατί θα μου λείψει. **Φίλιππος**

ΓΙΑΓΤΖΟΓΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

Τα χρόνια του λυκείου για μένα ήταν τα πιο ζόρικα αλλά και τα πιο ευχάριστα ταυτοχρόνως. Οι στιγμές που έζησα μέσα στο σχολείο είναι για μένα αξέχαστες. Το να ξυπνώ 7 το πρωί ήταν δύσκολο αλλά μόλις πήγαινα σχολείο και συναντιόμουν με τους συμμαθητές μου όλα γινόντουσαν πιο χαρούμενα. Εννοείται σχεδόν κάθε πρωί πηγαίναμε για καφέ και κοντέψαμε όλοι να μείνουμε από απουσίες αλλά χαλάλι γιατί τα γέλια που κάναμε ήταν μοναδικά. Όσο για το σχολείο θέλω να ευχαριστήσω ορισμένους καθηγητές που ήταν δίπλα μου ό,τι και να χρειαζόμουν και πέρα από γνώσεις μου έδωσαν και μαθήματα ζωής όπως η αγαπημένη μου κυρία Καραϊσκου. Έπειτα θέλω να ευχαριστήσω τον κύριο Ματζάκο, το διευθυντή του σχολείου μας που, όσο αυστηρός κι αν ήταν, άλλο τόσο νοιαζόταν για εμάς και φρόντιζε πάντα να τηρεί τις υποσχέσεις του, να μας συμβουλεύει σωστά, να μας κάνει τα χατίρια και, πάνω από όλα, να μας βάζει στο σωστό δρόμο. Πάνω από όλα από τον κύριο Ματζάκο έμαθα πως η αυστηρότητα ήταν για να αποκτήσουμε σωστές βάσεις, παιδεία και να βγούμε στην ενήλικη ζωή μας σοβαροί άνθρωποι. Εννοείται με τις πλάκες μας πάντα αλλά σοβαρότητα όταν χρειάζεται. Επίσης μην ξεχάσω τον κύριο Σταύρο, το φύλακα του σχολείου μας που έχει κάνει απίστευτη υπομονή μαζί μας, καθώς κάθε πρωί μας περίμενε να μπούμε μέσα επειδή αργούσαμε, μας κάλυπτε μερικές φορές και δεν μας κάρφωνε όταν κάναμε κοπάνες. Θέλω να ευχαριστήσω επίσης την κυρία Φωτεινή στο κυλικείο που μας τάιζε κάθε μέρα ακόμα και όταν ξεχνάγαμε να φέρουμε χρήματα μαζί μας. Ως προς τους συμμαθητές μου, επειδή εγώ ήρθα στο σχολείο στην Β' Λυκείου και δεν γνώριζα πολλά άτομα θέλω να ευχαριστήσω όσους ήταν δίπλα μου για να μην νιώθω μόνη, με δέχτηκαν στην παρέα τους και με έκαναν να νιώθω αποδεκτή στο καινούριο περιβάλλον που είχα ενταχθεί. Δεν θα ξεχάσω ποτέ το ατελείωτο βόλεϊ που παίζαμε και μας φώναζε η κυρία Γκουνέλα να ανέβουμε για μάθημα αλλά είχαμε πάρει ήδη απουσία επειδή είχαμε αργήσει οπότε συνεχίζαμε να παίζουμε ακάθεκτοι.

Πιο συγκεκριμένα για να κλείσω θέλω να αναφερθώ στα άτομα που πέρασα το λύκειο μαζί τους, ήμασταν αχώριστοι και οι αναμνήσεις μας θα μείνουν αξέχαστες. Δανάη, Γιώτα, Αιμιλία, Μπουμπλίνη, είστε τα πιο αξιολάτρευτα και έξυπνα παιδιά που έχω γνωρίσει μέχρι σήμερα. Είστε τέσσερα άτομα τα οποία εκτιμώ απίστευτα διότι κάνατε πάντα τις μέρες του σχολείου ενδιαφέρουσες και χαρούμενες. Σας εύχομαι μέσα από την καρδιά μου να πετύχετε όλους σας τους στόχους και να όνειρα σας γιατί ξέρω πως είστε ικανοί να καταφέρετε ότι έχετε στο μιαλό σας. Σας αξίζουν τόσα πολλά πράγματα και θέλω να σας ευχαριστήσω απίστευτα πολύ για το ότι μου μάθατε τί σημαίνει αληθινή φιλία.

Δεν ξέρω ακριβώς αν θα μου λείψει το λύκειο αλλά ξέρω πως θα μου λείψουν όλες οι στιγμές που έζησα εκεί μέσα. Θα τα θυμάμαι όλα πάντα με αγάπη!

Με εκτίμηση Αναστασία Γιαγτζόγλου ή Γιάτζο όπως με φωνάζουν οι φίλοι μου! **Γιάτζο**

Εύχομαι για όλους η νέα φοιτητική σας ζωή να είναι ακριβώς όπως την φανταζόσασταν. Να «ζωντανέψετε» επιθυμίες και στόχους και κάποιοι να προσηλωθείτε περισσότερο στους εαυτούς σας και λιγότερο στους άλλους.

Οι καθηγητές θα είναι για πάντα μέσα στην καρδιά μου.

Στεφανία

ΓΙΑΝΝΑΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΑ - ΝΙΚΟΛΕΤΑ

ΓΙΑΝΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

Η φετινή χρονιά υπήρξε απαιτητική, δύσκολη και αγχωτική. Ωστόσο, τα θετικά στοιχεία υπερισχύουν των αρνητικών. Οι αναμνήσεις που δημιούργησα με τους συμμαθητές και τους καθηγητές μου θα με συνοδεύουν στη ζωή μου. Αξέχαστα θα μου μείνουν τα γενέθλιά μου με την έκπληξη που μου έκαναν οι φίλοι μου μαζί με τους καθηγητές μας. Επιπλέον, ιδιαίτερα φέτος, έμαθα πως να είμαι εκπρόσωπος του σχολείου μας, ώστε να μπορώ να ικανοποιήσω τις ανάγκες των συμμαθητών μου. Σας ευχαριστώ όλους για αυτά τα τρία υπέροχα χρόνια! **Ανδρέας**

ΓΙΑΠΑΛΗ ΜΕΛΙΝΑ

Τελικά, τα χρόνια του λυκείου είναι όντως τα καλύτερα (τουλάχιστον μέχρι τώρα). Αν και δεν περίμενα να εξελιχθούν με αυτόν τον τρόπο, σίγουρα θα μου μείνουν αξέχαστα. Μέσα από τα λάθη μας γνωρίσαμε τον εαυτό μας, μέσα από τις δυσκολίες γνωρίσαμε τους φίλους μας και, ταυτόχρονα, δημιουργήσαμε αναμνήσεις που θα μας μείνουν αναλογίωτες στο πέρασμα του χρόνου.

Με διαφορά, η εκδρομή στην Ιταλία ήταν απλά ονειρική! Δεν περίμενα ότι μέσα σε τέτοιες συνθήκες θα πραγματοποιούσαμε ένα ταξίδι ζωής. Αξίζουν πολλά συγχαρητήρια στον διευθυντή μας, κύριο Ματζάκο, που κατάφερε, σε συνεργασία με το δεκαπενταμελές (και κυρίως, τον αγαπημένο σε όλους μας πρόεδρο), να διοργανώσει μία μοναδική εκπαιδευτική εκδρομή.

Από τα χρόνια του λυκείου θα έχω να θυμάμαι με αγάπη αυτούς που νιώθω τυχερή να αποκαλώ φίλους μου. Την Αγγελίνα και την Μαρένα τις γνώρισα αυτά τα τρία χρόνια και δεν μπορώ να φανταστώ πως θα ήταν η ζωή μου χωρίς αυτές. Τα αστεία τους, οι συμβουλές τους και, φυσικά, η τρέλα τους ήταν αυτά που με συνόδευαν και με εμψύχωναν καθημερινά. Κορίτσια, σας εύχομαι ολόψυχα να πετύχετε όποιον στόχο βάλετε στον νου σας και να βρισκόμαστε πάντα μαζί για να γιορτάζουμε τις επιτυχίες και όχι μόνο.

Με την Ζέτα γνωριστήκαμε φέτος και νιώθω πραγματική ευγνωμοσύνη που είναι φίλη μου. Δεν ξέρω πως θα άντεχα χωρίς αυτή και το ανεπανάληπτο χιούμορ της στις ατελείωτες μέρες. Μαζί με την γλυκιά Αλεξάνδρα, που χαίρομαι τόσο πολύ που ήταν διπλανή μου, περάσαμε στιγμές που σίγουρα θα μας συντροφεύουν για πολλά χρόνια. Αξίζετε κάθε ευτυχία και σας εύχομαι να πραγματοποιήσετε όλα σας τα όνειρα.

Δεν θα μπορούσα βέβαια να παραλείψω τα αγόρια μου. Ο Γιάννης που ήταν πάντα χαλαρός, ο Λουκάς πάντα υπερκινητικός και ο Μανώλης με τον Λουλούκο που κρατούσαν τις ισορροπίες με τον εύκολο ή και τον δύσκολο τρόπο, χωρίς ποτέ να ξεχνάνε το χαμόγελο τους. Είστε απίστευτοι και αυτά τα χρόνια δεν θα ήταν τα ίδια χωρίς εσάς! Γενικότερα, θα έχω να θυμάμαι με αγάπη και νοσταλγία τα χρόνια του λυκείου. Ένα ταξίδι τελείωσε με τον καλύτερο τρόπο, αλλά ένα νέο, μεγαλύτερο και πιο διασκεδαστικό ξεκινάει, και δεν είναι άλλο από της ζωής! **Μελίνα**

ΓΙΑΤΡΑ ΛΥΔΙΑ - ΕΥΤΥΧΙΑ

Δε μπορώ να πω ότι στεναχωριέμαι που τελείωνω το σχολείο, ίσως επειδή δεν το έχω συνειδητοποιήσει ακόμα. Το λύκειο ήταν μια σχετικά όμορφη εμπειρία για εμένα. Πέρα από το μαθησιακό κομμάτι έμαθα πολλά και στο κομμάτι των ανθρώπινων σχέσεων. Δυστυχώς ή ευτυχώς δεν ήμασταν δεμένοι όπως άλλες χρονιές αλλά, παρόλα αυτά, δεν πέρασα κι άσχημα. Είμαι πολύ περίεργη να δω πως θα είμαστε σε δέκα χρόνια από τώρα.

Εύχομαι τα καλύτερα σε όλους, ακόμα και σε εκείνους που δεν είχαμε ιδιαίτερες σχέσεις.

Ευχαριστώ όλους τους καθηγητές για την υποστήριξη.

Λυδία

ΓΚΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Ποτέ δεν συνειδητοποίησα την αξία της αυτοαποδοχής. Στο λύκειο ήμουνα γενικά ντροπαλός και «ίσως» αντικοινωνικός, δεν είχα την αυτοπεποίθηση να εκφραστώ ανέμελα στους ανθρώπους γύρω μου. Παρόλα αυτά πάντα ένιωθα οικία με την παρουσία των υπέροχων φίλων μου (στους οποίους θα είμαι αιώνια ευγνώμων). Μέσω της υποστήριξής τους, βρήκα το κουράγιο να ανοιχτώ σε νέα άτομα και επιτέλους να νιώσω χαρούμενος με τον εαυτό μου. Χίλια ευχαριστώ στους καθηγητές μου και χίλια ακόμη στους αγαπητούς μου φίλους. Εύχομαι τα καλύτερα σε όλους. **Γιάννης**